

Arrest

nr. 190 682 van 17 augustus 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 30 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 februari 2017 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ugandees staatsburger van Muganda origine te zijn, afkomstig uit Kampala, waar u geboren werd op 1 augustus 1978. U beëindigde het middelbaar onderwijs en volgde een hogere opleiding aan de Makerere University Business School, waar u een Bachelor Marketing behaalde in 2003. Sinds 2005 had u een relatie met een man, B.. U werkte voor verschillende bedrijven en richtte in 2012 uw eigen zaak Bazar Limited op. U trouwde in 2010 met Ester Seruga, met wie u reeds een dochter had. U kreeg nog twee kinderen met haar in 2011 en 2014. In december 2010 ging u tevens

een relatie aan met E. Nabiddo, later een collega bij Bazar Limited. U verliet Kampala op 21 januari 2015 samen met E., jullie reisden voor zaken naar Brussel. E. vertelde u eerder dat haar moeder haar ticket had betaald, maar in bij jullie vertrek bleek dat een zekere D.M.K. haar ticket betaald had en haar werk in Denemarken had beloofd. Aangekomen in Brussel raakte u E. tijdelijk kwijt. U werd door een contactpersoon van E. bij een Ugandees koppel ondergebracht, maar u eiste dat E. terug bij u gebracht zou worden, anders zou u de politie contacteren. E. werd bij hetzelfde koppel ondergebracht, maar u kreeg telefoon van D.M.K. en werd bedreigd door haar. De volgende dag namen jullie deel aan de vergadering van de European Vending Association, voor dewelke u naar Brussel was gekomen. Nadien probeerde u E. te overtuigen niet naar Denemarken te gaan zoals gepland, maar de zaak aan te geven bij de politie. Jullie keerden terug naar Nederland en met de hulp van een schoolvriendin van E. kon u haar overtuigen om op 4 februari 2015 naar de politie te gaan. D.M.K. belde uw vrouw en vertelde haar dat u met iemand anders op reis was en dat u haar nooit liefhad, dat u nu bij E. wilde zijn. Uw vrouw belde u op 5 februari 2015 op. U besloot asiel aan te vragen omwille van het conflict dat intussen ontstaan was. Op 8 februari 2015 diende u asiel in bij de Nederlandse asielinstanties. Na een Dublin procedure wordt u echter overgebracht naar België, waar u op 16 juli 2015 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt biseksueel te zijn (zie gehoorverslag CGVS d.d. 4/2/2016, p. 9) en in Uganda jarenlang een relatie te hebben gehad met B., een man (zie CGVS d.d. 4/2/2016, p. 3, 4). U vertrok uit uw land voor een zakenreis, maar werd bij aankomst in België geout als homoseksuel, waardoor u niet kan terugkeren naar uw land (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 5, 6). Verder stelt u in de problemen te zullen komen omwille van uw activisme tegen mensenhandel en tegen president Museveni (Ugandees president) (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 5, 6).

Vooreerst blijkt dat u voor de Nederlandse asielinstanties andere verklaringen aflegde dan degene die u voor de Belgische asielinstanties aflegt. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor de Nederlandse asielinstanties dat u Uganda verliet naar aanleiding van de arrestatie van het meisje waarmee u reisde. U stelt dat zij gearresteerd en opgesloten werd omdat ze lesbisch was en dat u haar vrij kreeg door veel geld te betalen. Omdat ze zich na twee weken niet opnieuw had aangemeld, werd u gecontacteerd en werd er meer geld van u geëist. Een goede vriend die bij de politie werkt sprak voor u met de mensen die geld van u eisten, maar dit had het omgekeerde effect. U werd er nu van verdacht voor homoseksuelen op te komen, homoseksualiteit te promoten en zelf biseksueel te zijn, waarop uw vriend u adviseerde om uw land te verlaten. (Zie rapport eerste gehoor d.d. 5/3/2015, p. 8, 9, in het administratieve dossier.) U maakte in het geheel geen melding van de problemen die u gehad zou hebben met de persoon die E. naar Europa zou geholpen hebben, noch maakte u melding van enige bedreigingen door deze of andere personen (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 3, 4 en stuk 6 in groene map van het administratief dossier). Evenmin maakte u melding van enige homoseksuele partner of van het krantenartikel dat volgens het stuk dat u voorlegt al in februari 2015 verschenen zou zijn (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 5, 8, 9 en stuk 2 in de groene map van het administratief dossier).

Tijdens uw horen voor het CGVS verklaart u dat noch uzelf noch E. Uganda verlieten naar aanleiding van enige problemen in het land. Jullie zouden in Brussel een vergadering bijwonen en uw intentie was daarna terug te keren naar Uganda. (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 3.) **Uw verklaringen over uw redenen om niet naar Uganda te kunnen terugkeren vertonen dus ernstige incoherenties doorheen de procedures die u in Nederland en België doorliep.** Geconfronteerd met deze uiteenlopende verklaringen, ontkent u aanvankelijk, om vervolgens te stellen dat u in Nederland problemen had met de smokkelaars van E., die u onder druk zetten om bepaalde verklaringen af te leggen (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 3). Tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS stelt u nochtans dat uw problemen met D.M.K. sinds uw aankomst in Brussel de aanleiding waren om asiel aan te vragen in Nederland (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 15). In de verklaring voor de Belgische politie die u voorlegt stelde u bovendien dat u E. uiteindelijk wist te overtuigen om D.M.K. aan te geven bij de politie en dat u zich zelf drie dagen later bij de luchthavenpolitie aanmeldde (zie stuk 6 in groene map van het administratief dossier). Intussen had u reeds telefoon gekregen van uw vrouw, die geïnformeerd werd over uw reis met E. door D.M.K. (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 15). Ook het krantenartikel dat D.M.K. volgens u in de krant liet publiceren was volgens het stuk dat u voorlegt al verschenen voor het eerste interview in Nederland op 5 maart 2015 plaatsvond (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 4). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom

u deze problemen niet meteen ter sprake bracht, maar in plaats daarvan in Nederland vervolgingsfeiten aanhaalde die u later tijdens procedure in België volledig ontkent.

*Van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de autoriteiten vraagt, mag immers verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding van zijn vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest of de elementen die hem verhinderen naar dit land terug te keren. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit van bij het begin van de procedure. Uw wisselende verklaringen doorheen de procedures die u in Nederland en vervolgens in België doorliep, **doen uw algemene geloofwaardigheid geen goed en laten toe reeds bij voorbaat vraagtekens te plaatsen bij uw beweerde problemen met de smokkelaars van E. en bij uw beweerde homoseksualiteit.***

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze de seksuele geaardheid aan te tonen, mag het CGVS van een asielzoeker die zichzelf identificeert als biseksueel wel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn seksuele geaardheid een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. Bij uw relaas kunnen echter verschillende opmerkingen gemaakt worden.

Met betrekking tot uw beweerde biseksualiteit kan het volgende opgemerkt worden.

U stelt in Uganda relaties met vrouwen gehad te hebben, getrouwd te zijn, een maîtresse gehad te hebben en eveneens een mannelijke partner gehad te hebben (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 3, 4, 10). Desondanks blijkt uit uw verklaringen dat u uw huwelijk aanhield om geen verdenking uit te lokken (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 10). U beschrijft biseksualiteit als het hebben van gevoelens voor zowel mannen als vrouwen (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 8). Gevraagd of u homoseksueel bent en trouwde om dit verborgen te houden, dan wel of u biseksueel bent, stelt u biseksueel te zijn, maar u zegt erbij dat je in Uganda meer gerespecteerd wordt als je getrouwd bent. Gevraagd of u een voorkeur voor mannen of vrouwen heeft, stelt u een voorkeur voor mannen te hebben. U stelt verder dat het een recht is om kinderen te hebben, maar dit kan in Uganda enkel als men getrouwd is, niet als men homoseksueel is. (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 8.) Hoewel u klaarblijkelijk dus wel weet wat biseksualiteit inhoudt, komen uw verklaringen over uw eigen voorkeuren niet meteen overeen met het voelen van aantrekkingskracht tot beide seksen, u beschrijft immers enkel de praktische voordelen van het aanhouden van relaties met vrouwen. Uit uw verklaringen blijkt dat u in België korte relaties aanging met mannen, maar niet met vrouwen (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 9, 10). Gevraagd of u zich op dit moment nog aangetrokken voelt tot vrouwen, of enkel nog tot mannen, stelt u dat u nog geen gelegenheid gehad hebt om vrouwen te ontmoeten en dat u zich dus op dit moment niet aangetrokken voelt tot hen. Wanneer wordt opgemerkt dat u niet gevraagd wordt naar een huidige relatie, maar naar het zich aangetrokken voelen op zich, onderbreekt u de interviewer door te zeggen dat uw programma erg strikt is (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 10). Nochtans zou men verwachten dat uw seksuele geaardheid niet afhangt van hoe druk u het op dit moment hebt. Bovendien had u klaarblijkelijk wel tijd genoeg om mannen te ontmoeten. Gevraagd of u van plan bent om relaties aan te gaan met mannen of vrouwen, stelt u dat u zulke dingen niet kan plannen (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 10). Uw terughoudendheid zich uit te spreken over uw exacte geaardheid komt weinig oprecht over, zeker gezien de bedenkingen die geplaatst kunnen worden bij uw homoseksuele relatie in Uganda (zie infra).

Met betrekking tot uw beweerde relatie met B. kunnen de volgende opmerkingen gemaakt worden.

U verklaart tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS dat u sinds 2005 een relatie had met B. (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 3, 4). Gevraagd of hij uw eerste mannelijke partner was, antwoordt u bevestigend, hoewel u toevoegt dat u hoopt dat de interviewer niet de mannen bedoelt die u had omdat u nood had en die men na een avond in een bar niet meer ziet. Vervolgens bevestigt u dat het de eerste man was waarmee u een serieuze relatie had. (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 4.) Met deze verklaringen insinueert u dat u al eerder losse contacten had met mannen, doch, later in het gehoor, gevraagd hoe u uw bijzondere (n.v.d.r.: seksuele) interesse in mannen ontdekte, stelt u dat het met B. was dat u uw biseksuele (in plaats van heteroseksuele) geaardheid ontdekte (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 9).

Opnieuw gevraagd hoe u ontdekte dat u biseksueel was, verklaart u dat u een romantische film keek met B.. U stelt dat het u was opgevallen dat B. nooit vriendinnen had, en hij antwoordde dat hij daarin

niet geïnteresseerd is toen u hem ernaar vroeg (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 9). Hij bleef bij u slapen en in bed merkte u dat hij dichterbij u toe kwam, maar er gebeurde niets. U realiseerde zich dat er iets kon gebeuren, maar het gebeurde niet. De volgende nacht was er een miniem contact, waarbij u merkte dat u een erectie kreeg en iets speciaal voelde, maar verder gebeurde er niets. Het weekend erop spraken jullie erover, hij vertelde u over een eerdere relatie, waarna hij merkte dat hij meer voelde voor mannen. U vroeg zich af wat er gaande was met u, maar hij kon hier niet op antwoorden. Jullie lieten het onderwerp verder rusten en gingen uit. Bij terugkomst hadden jullie seks. (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 10.) Opvallend is dat u verklaart dat het u vooral om de seks ging, aangezien u al enkele maanden geen vriendin had en ook geen seks. Gevraagd waarom u dan met een man ging en niet met een vrouw stelt u dat het niet makkelijk was om vrouwen op te pikken omdat u klein van gestalte bent en ook omdat u niet rijk was. Nochtans verklaarde u voordien wel degelijk al vriendinnen gehad te hebben. (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 10.) In de context van een homofob land als Uganda (zie ook uw eigen verklaringen, CGVS d.d. 4/2/2016, p. 11), is het weinig aannemelijk dat een man louter uit nood aan seks zou overgaan tot seks met een andere man, na enkele maanden gebrek aan vrouwelijke kandidaten, zoals u beweert. **De manier waarop u stelt ontdekt te hebben dat u zich ook tot mannen kon aangetrokken voelen, komt dan ook weinig aannemelijk over.**

Met betrekking tot het begin van uw relatie met B. blijkt bovendien dat uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS niet overeenkomen met uw verklaringen tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS. Zo stelde u aanvankelijk dat uw relatie met B. in 2005 begon, nadat u zelf was afgestudeerd in 2003, terwijl hij wel nog op school zat (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 6, 9, 10). Tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS stelt u echter dat u in 2002 een relatie met B. aanging, toen u in het derde jaar van de universiteit zat, en hij nog lager (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 9). U stelt verder dat hij naar u thuis kwam voor coaching, dat er aanvankelijk niets gebeurde, maar dat jullie na de derde keer seksueel contact hadden op uw initiatief. Gevraagd waardoor u dacht dat hij zou openstaan voor betrekkingen met een andere man, stelt u slechts dat je veel kan doen wanneer ze je vertrouwen en dat u het niet gepland had. (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 12.) Deze verklaringen zijn opmerkelijk minder gedetailleerd dan de verklaringen die u slechts enkele maanden eerder tijdens het eerste gehoor aflegde en die hierboven reeds werden beschreven. Nochtans kan moeilijk worden aangenomen dat u zich deze details over de aanvang van jullie relatie plots niet meer kon herinneren, terwijl u ze enkele maanden eerder nog wel kon meegeven.

Gevraagd (tijdens het tweede gehoor) naar eerdere relaties van B., stelt u dat u nooit hoorde dat hij eerder relaties had (noch met mannen, noch met vrouwen).

Gevraagd of u dan zijn allereerste partner ooit was, ontwijkt u de vraag. U stelt uiteindelijk dat u weet dat hij eerder geen ervaringen had met mannen, en dat u niet zeker bent wat vrouwen betreft. (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 12.) Gevraagd of hij eerder al vermoedens had over zijn geaardheid, of dat hij het samen met u ontdekte toen jullie samenkwamen, stelt u te denken dat het voor jullie beide een ontdekking was (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 13). Tijdens uw eerste gehoor verklaarde u nochtans, in strijd met het bovenstaande, dat u B. nooit eerder met een vrouw zag, dat hij u vertelde dat dit hem niet interesseerde, dat hij u over een eerdere ('kleine') relatie vertelde en dat hij merkte dat hij meer voelde voor mannen (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 9, 10). U stelde verder dat jullie later seks hadden, dat u geschokt was, maar dat B. wist wat hij deed, dat hij u ermee overweldigde (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 10).

Uw verklaringen over de aanvang van uw relatie met B., over zijn eerdere ervaringen en over hoe hij zijn geaardheid ontdekte, zijn weinig gedetailleerd en bovendien incoherent doorheen uw gehoren voor het CGVS. Nochtans zou men verwachten dat u met B. sprak over manier waarop hij zijn geaardheid ontdekte en eventuele eerder homoseksuele ervaringen. Uw onwetendheid en incoherente verklaringen klemmen des te meer aangezien u in een land woont waar homoseksualiteit wettelijk verboden is (zie informatie administratief dossier) en mensen volgens uw verklaringen hun leven niet zeker zijn eens ze als homoseksueel bekend staan (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 9). Vragen in verband met uw vriend zijn ervaringen als homoseksueel zouden dus niet gewoon uw nieuwsgierigheid bevredigd hebben, maar zouden u ook informatie verschaft hebben betreffende uw veiligheid, in deze relatie en eventueel naar de toekomst toe.

Bovenstaande vaststellingen maken dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw relatie met B.. Aangezien u verklaart in Uganda enkel met B. een relatie gehad te hebben en dit gedurende verschillende jaren (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 9, 14), is de vaststelling dat deze relatie ongeloofwaardig is een ernstige reden om uw biseksuele (in plaats van heteroseksuele) geaardheid in zijn geheel in twijfel te trekken.

U stelt in Uganda geen contact gehad te hebben met LGBT-organisaties (LGBT = Lesbian Gay Biseksual and Transgender), maar wel alles gevolgd te hebben wat er gaande was (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 9). U kan inderdaad enkele namen noemen van LGBT-organisaties en –activisten (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 9, 11) en u vertelt over de gay pride van 2016 en stelt dat er deelnemers door de politie gearresteerd werden (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 7). Later in het gehoor verklaart u echter dat er pas sinds 2015 gay prides in Uganda georganiseerd worden, dit terwijl er al sinds 2012 elk jaar een gay pride wordt georganiseerd, steeds onder uitgebreide mediabelangstelling. Het is dan ook opvallend dat deze eerdere gay prides u klaarblijkelijk ontgaan zijn, zeker aangezien alles wat met homoseksualiteit te maken had in Uganda hernieuwde aandacht kreeg na de introductie van de Anti-Homosexuality Bill in 2009. (Zie informatie administratief dossier.)

U verklaart verder dat u Val Kalende persoonlijk kende omdat u met haar op de secundaire school zat toen u 18 jaar oud was (dus in 1996, gezien u geboren bent in 1978). U stelt dat ze toen al uitkwam voor haar lesbische geaardheid, dat ze zou verklaren dat ze niet geïnteresseerd was in jongens, maar in meisjes (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 11, 12). Volgens een blogpost geschreven voor Val Kalende zelf in 2012, kwam zij echter pas voor het eerst uit de kast tien jaar voor de eerste gay pride in 2012, dus in 2002, en later tegenover haar collega's bij het dagblad 'Daily Monitor' (zie informatie administratief dossier). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat Val Kalende al openlijk lesbisch was toen ze met u op de secundaire school zat, nu zij zelf verklaart dat ze zich pas uitte als lesbisch toen u uw universitaire studies al bijna beëindigd had (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 6).

Uw verklaringen met betrekking tot de gay pride en met betrekking tot uw vriendschap met Val Kalende komen over als geënt op publieke informatie. Aangezien uw verklaringen afwijken van de informatie waarover het CGVS beschikt, kan niet worden aangenomen dat uw zij gebaseerd zijn op werkelijk beleefde ervaringen in Uganda.

Omwille van het bovenstaande kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerde biseksualiteit (in plaats van heteroseksualiteit). De loutere bewering dat u in België met twee personen een korte relatie aanging (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 9, 10) kan geen ander licht werpen op deze conclusie. Ook uw stelling dat u project manager bent bij Why Me, een LGBT organisatie, vormt geen bewijs voor uw eigen geaardheid. De documenten die u in dit verband voorlegt kunnen evenmin uw geaardheid bewijzen. Vooreerst kunnen dergelijke documenten (e-mail conversaties, attest van de directeur van Why Me) gesolliciteerd zijn. Zelfs indien u werkelijk actief zou zijn voor LGBT-verenigingen, toont dit nog niet aan dat uw geaardheid in overeenstemming is met uw activiteiten. Documenten moeten, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is.

Bij uw bewering in Uganda geout te zijn als biseksueel kunnen de volgende opmerkingen gemaakt worden.

U stelt dat D.M.K. u outte als biseksueel en zo de geruchtenmolen op gang bracht (zie verklaring DVZ in administratief dossier, pt. 30 en CGVS d.d. 10/10/2016, p. 3). U stelt ook dat zij een artikel in de krant liet publiceren waarin stond dat u op de vlucht was, dat u een homoseksuele activist bent en dat homoseksuelen u proberen te ondersteunen in uw activiteiten. Verder stelt u dat ze een lang verhaal op facebook schreef, het betrof een volledige pagina en ging over uw voortdurende blootstelling in verband met campagnes voor de rechten van homoseksuelen. (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 4.)

Vooreerst werd reeds opgemerkt dat er vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de problemen die u had met D.M.K., de smokkelaar van E., gezien uw uiteenlopende verklaringen doorheen de procedures die u in Nederland en vervolgens in België doorliep (zie supra). U stelt dat u verschillende bedreigingen van haar ontving, maar de telefoon waarop u die bedreigingen ontving werd gestolen (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 3). Gevraagd hoe D.M.K. erbij kwam u te outen als homoseksueel, en als activist voor homorechten, stelt u dat u een relatie had met E. en dat zij bijna alles wist over u. Nochtans verklaarde u al eerder dat u in Uganda niet aan LGBT-activisme deed (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 15) en evenmin kunnen uw verklaringen over uw homoseksuele relatie overtuigen. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat D.M.K. of iemand anders dergelijke geruchten over u verspreidde op basis van wat E. over uw weet.

Met betrekking tot het artikel dat D.M.K. in de krant geplaatst zou hebben kan opgemerkt worden dat de pagina waarop het artikel gedrukt staat een andere datum vertoont dan de rest van de krant waartoe het

artikel behoort, waardoor er twijfels rijzen bij de authenticiteit van de betreffende krant (zie stuk 2 in de groene map van het administratief dossier). Met betrekking tot het lange verhaal dat D.M.K. op facebook schreef en dat u eveneens zou voorgelegd hebben (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 4, 5), dient opgemerkt dat de voorgelegde documenten enkel een printscreen bevatten (stuk 5 in de groene map van het administratief dossier), waarin D.M.K. een brief publiceert die u aan uw advocaat stuurde (zie verklaring die u zou voorgelegd hebben aan de Belgische politie, stuk 6 in de groene map van het administratief dossier) en waarin u stelt dat u Uganda verlaten zou hebben in verband met problemen met de Ugandese autoriteiten over homoseksueel gedrag. Verder beschrijft de brief voornamelijk de problemen die u sinds uw aankomst in Brussel zou ervaren hebben. Uw stelling dat deze brief over uw voortdurende blootstelling in verband met campagnes voor de rechten van homoseksuelen handelde (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 4), is dus helemaal geen correcte weergave van de inhoud ervan. U toont verder op geen enkele manier aan dat deze brief inderdaad op internet gepubliceerd zou zijn, gevraagd om een link voor te leggen, stelt u slechts in het bezit te zijn van een (moeilijk leesbare) printscreen (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 16, 17), welke gemakkelijk gemanipuleerd kan worden.

In het licht van uw incoherente verklaringen en de bemerkingen bij de enige stukken die u voorlegt met betrekking tot uw outing als biseksueel (in plaats van heteroseksueel), kan niet worden aangenomen dat u in Uganda inderdaad bekend staat als iemand die een homoseksuele relatie aanhield of die zich inliet met activisme voor de rechten van homoseksuelen. Bijkomende aanwijzing voor het tegendeel is de vaststelling dat u communicatie voorlegt tussen uzelf en Binoga Moses (directeur van Coordinator Anti-Human Trafficking Task Force, Ministry of Internal Affairs, Uganda) daterend tot mei 2016 (zie stuk 7 in de groene map van het administratief dossier), dus nadat u beweerde niet naar Uganda te kunnen terugkeren omwille van de blootstelling (als biseksueel en als activist voor de mensenrechten en tegen de regering) (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 12, 14-16). De vaststelling dat iemand die voor de Ugandese overheid werkt en klaarblijkelijk volgt wat er zoal over u op sociale media verschijnt, nog steeds de moeite doet op beleefde manier met u te communiceren, weliswaar hierbij uiting gevend aan zijn ongenoegen over de manier waarop u over hem spreekt, weerlegt reeds grotendeels uw bewering dat iedereen in Uganda op de hoogte is van uw problemen en dat u beschouwd wordt als een bedreiging die moet worden geëlimineerd (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 7, 12).

U stelt verder niet naar Uganda te kunnen terugkeren omwille van uw conflict met de mensenhandelaars, waarbij ook de regeringen betrokken zijn (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 12, 14-16). U stelt dat u zich sinds de problemen met de smokkelaars van E. inzet voor de rechten van meisjes die verhandeld worden, dat u allerlei beschuldigingen uitte en dat u aldus voor de regering een bedreiging vormt die geëlimineerd dient te worden (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 5, 12). U stelt bovendien dat u de regering en meer dan 70 bedrijven beschuldigde van mensenhandel en dat u de bewijzen hebt overgedragen aan EU-ambtenaren en ze eveneens voorlegde bij het CGVS (tijdens het eerste gehoor en op de USB-stick die u tijdens het tweede gehoor voorlegde (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 5, 6), zie groene map in het administratieve dossier, waarin alle documenten werden opgelijst, inclusief deze op de USB-stick). U stelde vervolgens bedreigende e-mails ontvangen te hebben van Sam Bagenda en Binoga Moses. U legt ook een audio-opname voor waarin u bedreigd zou worden door Binoga Moses (zie transcript: stuk 13 in de groene map van het administratief dossier). Bovenstaande beweringen vinden echter geen weerslag in de documenten die u effectief voorlegde. Zo legt u geen enkele bewijzen of aanwijzingen voor van de betrokkenheid bij mensenhandel van de regering of van enige bedrijven. U legt slechts (gedeeltelijke) e-mailcommunicatie voor die u klaarblijkelijk voerde met verschillende personen en instanties, over meisjes (kennelijke slachtoffers van mensenhandel) die u contacteerden en wiens gegevens en informatie u doorgaf aan verschillende personen. **Buiten de blote bewering dat u de regering beschuldigde van betrokkenheid bij mensenhandel en dat u hier bewijzen van hebt, bevatten uw verklaringen en de documenten die u voorlegt geen aanwijzingen dat u inderdaad over incriminerende informatie zou beschikken die u tot doelwit van de overheid zou maken.**

De bedreigingen die u stelde te ontvangen van Binoga Moses worden evenmin teruggevonden, uit uw conversatie met Binoga Moses blijkt enkel dat hij uw manier van werken betreurt en dat hij u vraagt uw strijd tegen mensenhandel professioneler aan te pakken en begrip te hebben voor de wettelijke en budgettaire beperkingen, een verzuchting die ook de Ugandese ambassade in de Verenigde Arabische Emiraten blijkt te maken. U legt een ongedateerde audio-opname voor, waarin u stelt te spreken met Binoga Moses, die u bedreigd zou hebben (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 6). Na het beluisteren van de opname blijkt u te spreken met een persoon die zich niet identificeert en die stelt dat hij met u niet meer wil samenwerken, omdat u niet luistert. Hij stelt met de slachtoffers rechtstreeks te willen praten. Van een bedreiging is er opnieuw geen sprake, evenmin toont deze opname aan dat u in uw land van

herkomst vervolging door de autoriteiten te vrezen hebt. (Zie transcript: stuk 13 in de groene map van het administratief dossier.) De enige enigszins dreigende e-mail die u voorlegt komt van een e-mailadres op naam van Sam Bagenda. In de e-mail wordt u met aandrang gevraagd om de meisjes en de problemen in het Midden-Oosten te laten rusten. Er is echter geen enkele manier om na te gaan of deze email inderdaad werd opgesteld door Sam Bagenda, volgens uw verklaringen een assistent van de dochter van de president (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 6). Los daarvan verandert deze e-mail niets aan het feit dat uw verklaring dat u over bewijzen zou beschikken tegen mensenhandelaars en de betrokkenheid van de regering geen steun vindt in de documenten die u voorlegt.

U stelt verder dat u aanvankelijk sympathisant was van de president (n.v.d.r.: Museveni), maar dat u campagne begon te voeren voor Mbabazi van zodra hij zich kandidaat stelde voor de verkiezingen (dus na uw aankomst in België, aangezien Mbabazi zich kandidaat stelde op 15 juni 2015, zie informatie administratief dossier) (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 8). U stelt dat u een logo ontworpen heeft, dat uw betrokkenheid bij de campagne op facebook terug te vinden is (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 8) en dat u het campagnemateriaal dat u ontwierp afgaf tijdens uw eerste gehoor) (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 6). Tussen de documenten die u voorlegde wordt echter niets teruggevonden waaruit uw betrokkenheid bij de campagne van Mbabazi blijkt.

Verder stelt u gecontacteerd te zijn geweest door een groep activisten die een document wilden voorstellen aan de EU (Europese Unie). U legt inderdaad enkele internetartikels voor waaruit blijkt dat u zich achter een petitie schaarde die vraagt om president Museveni en zijn entourage een inreisverbod voor de EU te geven. Deze vraag zou op 22 april 2016 door u zijn overgemaakt aan de EU. (Zie stuk 10 in de groene map van het administratief dossier.) U toont echter niet aan dat het louter steunen van een vraag tot inreisverbod van de president, of het – vanuit België – bijdragen aan de campagne van presidentskandidaat Mbabazi, tot gevolg zou hebben dat u in Uganda als een ernstige bedreiging zou gezien worden voor het regime of de fundamenteën van het regime. In het licht van de overige - reeds uitvoerig beschreven – incoherenties tussen uw verklaringen onderling en tussen uw verklaringen en de documenten die u voorlegt, kan bovendien niet zonder meer worden aangenomen dat u de petitie voor een inreisverbod gesteund heeft vanuit een oprechte betrokkenheid bij de campagne tegen Museveni. Uit uw eigen verklaringen blijkt reeds dat u in Uganda niet politiek actief was en dat u het land niet verlaten heeft uit vrees voor vervolging of vanuit een reëel risico op het lijden van ernstige schade (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 8, 9) (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 3). U stelt zelfs dat u aanvankelijk sympathisant van de Ugandese president was (CGVS d.d. 4/2/2016, p. 8) en dat u pas toen Mbabazi zich kandidaat stelde voor hem campagne begon te voeren.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

In uw dossier bevinden zich kopieën van uw paspoort en visumgegevens, zodat uw identiteit niet meteen ter discussie staat. Om uw reisweg te ondersteunen legde u een afdruk voor van de gegevens van uw vlucht van Uganda naar Amsterdam en vervolgens naar Brussel. Deze ondersteunt uw reisweg, maar verandert verder niets aan bovenstaande conclusie met betrekking tot uw asielrelaas. Ook de overige documenten die u voorlegt, voor zover zij nog niet eerder werden besproken, vermogen geen ander licht te werpen op de conclusie met betrekking tot uw asielrelaas. Het gaat over ontvangstbewijzen m.b.t. de inbeslagname van uw identiteitsdocumenten, een email naar interpol, een kennisgeving seponering van de klacht die tegen u werd ingediend, documenten i.v.m. een gevolgde training en een groepsfoto van de deelnemers aan een gevolde opleiding, welke niet meteen relevant zijn voor uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij verzoekschrift van 30 januari 2017 voegt verzoeker "4 voor eensluidende verklaarde afschriften van het verzoekschrift tot beroep"; "Aangevochten beslissing"; "Kopie paspoort + visum"; "Vliegtuigticket"; "Deelname vergadering European Vending Association"; "Bewijzen bedrijf Bazaar Limited"; "Cover note" gericht aan de Belgische politie"; "The Observer, p. 27 "Company Director Sought" + stempel ter legalisatie"; "Brief arrondissementsparket Midden-Nederland d.d. 08.12.2015: seponering zaak tegen SERUGA + E-mailverkeer hierover met advocaat VAN TWIST, COENDERS en Nederlandse rechercheur"; "WHY ME Activity Report van SERUGA als Project Coordinator & WHY ME - Lettre de reconnaissance d.d. 01.02.2016"; "Instituut voor Tropische Geneeskunde: certificaat SERUGA als panellid op 18 maart 2016. + E-mail DDUNGO Charles van het Instituut"; "E-mailverkeer leden ILGA en verzoeker m.b.t. trainingen"; "Foto's leden ILGA"; "Screenshot Facebook-post door MPAGI D.M.K."; "Facebook-posts d.d. 19 en 26 januari van SERUGA Titus m.b.t. problematiek mensenhandel"; "E-mailverkeer "Request for assistance with Ugandan Enslaved in UAE" en "Urgent assistance to NDGAREMILLYpassportno. BII93125"; "Communicatie BINOGA Moses"; "E-mail BAGENDA Sam"; "E-mail tussen Lydia DIBYA en Asan KASINGYE van Interpol 'Just for your reference', d.d. 20 juli 2015"; "UGANDA DIASPORA NETHERLAND 'For Social, Economie & Political Advancement': certificaat van lid en actieve deelname"; "Krantenartikel: "List of MUSEVENI and his officers facing travel ban goes viral", Xpress Times Uganda."; "Krantenartikel "Ugandans in diaspora want travel ban against MUSEVENI, EC Officials", 22 april 2016: Daily Monitor"; "Getuigschrift Dr. Jaap Jan HUYSMAN met betrekking tot een medische aandoening"; "And that's how I survived being killed" - Testimonies of Human Rights abuses from Uganda's sexual and gender minorities, April 2016, Sexual Minorities Uganda."; "Uganda report of Violations Based on Gender Identity and Sexual Orientation, Juli 2005, The Consortium on Monitoring Violations Based on Sex Détermination, Gender Identity and Sexual Orientation."; "HUMAN RIGHTS WATCH, Country summary "Uganda", January 2015."; "Daily Monitor: "Police raid MBABAZI house, arrest of twenty of his supporters", 21 december 2015, <http://www.monitor.co.ug/News/National/Police-raid-Mbabazi-house-arrest-twenty-supporters/688334-3005026-5dnyxoz/index.html>"; "The Monitor (Kampala): "Uganda: Police Arrest Former Prime Minister Amama Mbabazi", 9 juli 2015, <http://allafrica.com/stories/201507091178.html>"; "Vision Group: "20 Mbabazi supporters arrested", 21 december 2015, <http://www.elections.co.ug/new-vision/election/1413724/mbabazi-supporters-arrested>"; "BBC: "Uganda's Amama Mbabazi and Kizza Besigye arrested", 9 juli 2015, <http://www.bbc.com/news/world-africa-33459274>"; "HUMAN RIGHTS WATCH: "Uganda's new normal?", 10 maart 2016, <http://www.ecoi.net/local/link/320912/446405/en.html>"; "UNHCR - Refworld: "Museveni's Post Election Politics: Keeping a Lid on Uganda's Opposition", 8 augustus 2016, <http://www.refworld.org/docid/57a97e364.html>"; "HUMAN RIGHTS WATCH: "Uganda: UPR Submission", 1 november 2016, <http://www.ecoi.net/local/link/331422/459250/en.html>"; "AMNESTY INTERNATIONAL, Public statement, 26 februari 2016, http://www.ecoi.net/file/upload/1226_1456917470_afr5935372016enash.pdf"; "HUMAN RIGHTS WATCH, "Dignity based - Forced anal examinations in Homosexuality Prosecutions", juli 2016, http://www.ecoi.net/file/upload/1002_1468686184_globalgbtanalexams0716web.pdf"; "TV5MONDE: "Ouganda: homosexuels, les demi-morts", 18 september 2016, <http://information.tv5monde.com/afrique/ouganda-homosexuels-les-demi-morts-127159>"; "360°: "Ouganda: deux ans après « Kill the Gays »", 22 februari 2016, <http://360.ch/blog/magazine/2016/02/ouganda-deux-ans-apres/>."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 30 januari 2017 een schending aan van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet); de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; en het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur.

Aangaande de verschillen in verzoekers verklaringen voor de Nederlandse en Belgische asielinstanties, herhaalt verzoeker dat hij "al omstandig in zijn verhoor van 10.10.2016 (pagina 3) de motieven aan[haalde] waarom hij onder dwang van de omstandigheden de verklaringen bij de Nederlandse autoriteiten heeft afgelegd". Verzoeker herneemt dat de mensensmokkelaarster D.M.K. verzoekers biseksualiteit zou bekendmaken in Kampala, zo hij haar zou aangeven voor mensenhandel bij de Nederlandse autoriteiten. Dat hij haar uiteindelijk toch heeft aangegeven bij de politie, bracht D.M.K. ertoe verzoeker te outen bij zijn familie en op sociale media, alsook via een krantenartikel in *The Observer*, hetgeen verzoeker bij het verzoekschrift neerlegt. Het verzoekschrift stelt voorts dat D.M.K. ervoor zorgde dat verzoeker ten onrechte beschuldigd werd van verkrachting van E. en voegt stukken

toe in verband met de seponering van de zaak, alsook een *cover note* gericht aan de Belgische politie waarin verzoeker de feiten uiteenzet. Volgens verzoeker geeft het CGVS geen afdoende motieven waarom deze uitleg niet geloofwaardig is en stelt dat dit *“het ‘werkelijke’ relaas van verzoeker niet [kan] aantasten en de Commissaris-generaal moet deze hoe dan ook onderzoeken (zie bvb RvV 10 augustus 2015, Rev.Dr. Etr., 2015, 450 waar zelfs sprake was van bedrog, quod non in casu). Deze aanvankelijke verklaringen moeten worden beoordeeld gelet op de omstandigheden van de zaak (Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, UNHCR 1979, § 198 en 199).”*

Wat betreft verzoekers biseksualiteit, stelt het verzoekschrift dat de ontdekking ervan gepaard gaat met de nodige verwarring, dat verzoeker zijn geaardheid lang heeft onderdrukt, dat hij geleerd heeft zich aangetrokken te voelen tot vrouwen en hen doorheen de tijd ook graag begon te zien en te appreciëren. Het verzoekschrift geeft aan dat het onderscheid tussen bi- en homoseksualiteit hierdoor is vervaagd en dat verzoeker zelf niet meer weet of hij homo- of biseksueel is. In België heeft verzoeker voornamelijk contact met mannen.

Voorts herneemt het verzoekschrift dat verzoeker zijn biseksuele geaardheid ontdekt heeft bij B. en dat hij nooit eerder seksuele contacten met een man had gehad. Volgens verzoeker leidde verweerder verkeerdelijk af uit verzoekers verklaringen dat hij reeds losse seksuele contacten met mannen had gehad voor B. Verzoeker bevestigt voorts dat zijn relatie met B. begon in 2002 en dat deze tot 2015 duurde. Hij stelt dat het een vergissing betrof te wijten aan stress, alsook aan het feit dat deze gebeurtenissen dateren van 15 jaar geleden, wanneer hij initieel stelde dat de relatie in 2005 begon. Waar verzoeker tijdens het tweede gehoor minder in detail trad over zijn relatie dan in het eerste gehoor, stelt verzoeker dat hij deze informatie reeds gegeven had en het dus onnodig vond om deze een tweede keer gedetailleerd te geven. Het verzoekschrift stelt voorts dat het vroegere liefdesleven geen gemakkelijk onderwerp tussen huidige partners is, waardoor verzoeker hierover onduidelijkheid kent. Verzoeker geeft verder aan dat hun relatie zich overigens voornamelijk beperkte tot het bespreken van voetbal en dat B. steeds op zakenreis was wat een dubbelleven mogelijk maakte. Volgens verzoeker focust verweerder zich op kleine tegenstrijdigheden, wat geenszins afdoende is om een relatie van 15 jaar als verzonnen te bestempelen.

Het verzoekschrift benadrukt dat verzoeker met gemak namen kan opnoemen van LGBT-activisten en -organisaties, waaruit verzoekers interesse in deze organisaties blijkt. Bovendien stelt verzoeker actief betrokken te zijn bij deze organisaties. Waar verzoeker zich vergiste over de datum van de eerste georganiseerde *gay pride* in Oeganda voert het verzoekschrift aan dat het onaanvaardbaar en bovendien stereotiep is om iemands geaardheid te koppelen aan de kennis van een event: *“alsof alle homoseksuelen of bisexuelen deelnemen aan de Gay Pride of er überhaupt interesse voor (moeten) hebben. Een groot deel van de holebi gemeenschap heeft zelfs de grootste bedenkingen bij dit soort optochten en wil er niet mee vereenzelvigd of tot gereduceerd toe worden (HvJ, 2 december 2014, A, B,C / Nederland met noot N., CAMBIEN, T. vreemd., 2015, 111).”* Verzoeker kon bovendien ook de Oegandese wetgeving aangaande holebi's perfect weergeven, is momenteel projectcoördinator van *“Why Me”*, heeft in maart 2016 deelgenomen als getuige op een lezing in het bijzijn van 40 deelnemers afkomstig uit landen waar homoseksualiteit verboden is en neemt regelmatig deel aan *training-workshops* bij ILGA. Verzoeker legt eveneens stukken neer waaruit zijn engagement blijkt.

Aangaande de *outing* van Val Kalende stelt verzoeker dat deze zich reeds in 1996 geout had tegenover verzoeker, alvorens ze zich *outte* naar de buitenwereld toe.

Met betrekking tot verzoekers *outing* in Oeganda verwijst verzoeker naar het krantenartikel dat gepubliceerd werd door D.M.K. naar aanleiding van verzoekers aangifte bij de politie, waarvan de authenticiteit ten onrechte door verweerder zonder enig ernstig onderzoek betwist wordt. D.M.K. postte bovendien een vertrouwelijke brief op Facebook. Verzoeker bevestigt dat hij activist geworden is in België. Dat verzoeker zijn gsm gestolen werd vooraleer hij de bewijzen van de bedreigingen aan verweerder kon overhandigen, berust volgens verzoeker op louter toeval. Verzoeker legt ten slotte nog een doktersattest neer waaruit blijkt dat verzoeker kampt met hemorrhoiden ingevolge van het hebben van anale betrekkingen. Volgens het verzoekschrift is deze aandoening veel voorkomend bij homoseksuelen en wordt dit in Oeganda gelinkt aan homoseksualiteit. Bovendien blijkt uit het rapport van *Sexual Minorities Uganda* van 2016 dat veel homoseksuelen worden uitgesloten van de nodige medische hulpverlening. Verzoeker houdt niet voor dat dit een sluitend bewijs is, doch ondersteunt het zijn relaas.

Het verzoekschrift voert verder aan dat verzoeker opkomt tegen mensensmokkel en dat hij meisjes die overgebracht worden naar het Midden-Oosten tracht te helpen. Verzoeker herhaalt hierbij te fungeren als tussenpersoon tussen de verschillende instanties. Ook richtte hij een Facebook-groep "Faith Europe" op die de Oegandese mensensmokkel aan de kaak stelde. Verzoeker voegt voorts e-mailverkeer tussen "de Oegandese ambassade, Diaspora Services Department, mijnheer Moses BINOGA, BAZANELLA Sabrina van EEAS-Kampala (European Union External Action), mijnheer Pius BIGIRIMANA, Michela MACCHIAVELLO van IOM (International Organization for Migration), Sarah CRAGGS van IOM MENA Régional office, Jesca ANGIDA van IOM, ..." bij zijn verzoekschrift, wat wijst op zijn betrokkenheid in de strijd tegen mensenhandel. Hij voegt eveneens e-mailverkeer tussen verzoeker en Binoga Moses, de coördinator van het *Anti-Human Trafficking Task Force*. Waar verweerder stelt dat de communicatie te beleefd is, voert verzoeker aan dat het voor zich spreekt dat de heer Binoga zichzelf niet incrimineert door expliciet bedreigende e-mails te sturen. Binoga poogt daarentegen verzoeker wel duidelijk te maken dat hij zich niet meer mag bemoeien met zulke zaken, wat zeker als een bedreiging kan worden opgevat, aldus het verzoekschrift. Ook wat betreft het telefoongesprek tussen verzoeker en de heer Binoga, geeft verzoeker aan dat het duidelijk is dat Binoga "de 'bemoeienissen' van verzoeker niet op prijs [stelt], en dringt aan om hem met rust te laten omdat 'alles een limiet heeft'". Dergelijke uitspraken tegen een mensenrechtenactivist geven volgens verzoeker de indruk dat hem op die manier het zwijgen wordt opgelegd. Verzoeker voert voorts aan dat de e-mail van Sam Bagenda, een assistent van de dochter van president Museveni, overduidelijk bedreigend is, wat aantoont dat het zeer duidelijk is dat verzoeker niet zomaar kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Bovendien toont de e-mail tussen Lydia Ditya, een vertrouwenspersoon en verantwoordelijke bij Interpol, en Asan Kasingye aan dat verzoeker zijn problemen met mensensmokkelaars reeds heeft voorgelegd aan internationale autoriteiten.

Verzoeker stelt voorts betrokken te zijn bij de campagne van de nieuwe presidentskandidaat Mbabazi en in het kader hiervan de Facebook-groep "Strictly Go Forward" te hebben opgericht. Verzoeker voert aan zijn gsm aan de *protection officer* te hebben getoond zodat deze de Facebook-groepen zou kunnen onderzoeken, maar dat hiervan geen akte gemaakt werd en dat dit bijgevolg niet werd aangegeven in het gehoorverslag. Ook geeft verzoeker aan zich achter een petitie die een inreisverbod voor de EU wou opleggen aan president Museveni en legt ter staving hiervan een document neer waarin "Uganda Diaspora Netherland" dit bevestigt. Waar verweerder opwerpt dat dit niet voldoende is om ervan uit te gaan dat verzoeker in Oeganda als een bedreiging wordt aanzien en om deze reden vervolging moet vrezen, stelt verzoeker dat uit twee krantenartikelen over deze petitie, waarin verzoeker persoonlijk bij naam wordt genoemd, het omgekeerde moet blijken. Het verzoekschrift benadrukt dat na het lezen van deze krantenartikelen kan niet meer worden ontkend dat: verzoeker een cruciale rol heeft gespeeld in deze petitie gericht tegen het huidige regime van président MUSEVENI, dat verzoeker telkens wordt vermeld bij naam, dat hij in Uganda voor het regime dus bekend staat als tegenstander van het huidige regime, dat politieke weerstand niet zomaar wordt getolereerd in Uganda en dat verzoeker terecht vreest om zijn leven. Verzoeker verklaart nog dat het duidelijk is dat deze petitie volledig in de lijn ligt van zijn ambities en dat verweerder onterecht zijn oprechte betrokkenheid met deze petitie betwist. Verzoeker legt uit dat hij in Oeganda zijn politieke ideologie nog niet omzette in puur activisme heeft te maken met het risico dat men daar loopt bij openlijk activisme

Verzoeker voert aan dat de motivering van verweerder niet voldoende is en verwijst hiervoor naar rechtspraak van de Raad: "(Vrije vertaling : «Trouwens, de motieven van de bestreden akte die besluit tot een gebrek aan geloofwaardigheid van de ingeroepen feiten zijn exclusief gebaseerd op het « verbazende » karakter van bepaalde verklaringen van verzoeker, hetgeen niet volstaat om de geloofwaardigheid van deze op wettige wijze in twijfel te trekken, dit rekening houdend met het gebrek aan flagrante tegenstrijdigheden of incoherenties in haar verklaringen en de talrijke documenten die zij heeft bijgebracht ») (RW n° X van 29.05.2012)."

Het verzoekschrift stelt dat het voordeel van de twijfel dient worden gegund en voert aan dat de Raad dit herhaalde keren heeft bevestigd in constante rechtspraak: "(vrije vertaling : « Het is mogelijk dat nadat een verzoeker zich echt heeft ingespannen om de feiten die hij aanbrengt te bewijzen, bepaalde van zijn verklaringen toch niet eenvoudig aangetoond worden ... een vluchteling kan moeilijk alle elementen van zijn zaak « bewijzen » en indien dit een absolute voorwaarde zou geweest zijn, dan hadden de meeste vluchtelingen nooit erkend geweest. Het is dus vaak noodzakelijk aan de verzoeker het voordeel van de twijfel te geven. ») (Punt 203 van de UNHCR gids) (...) (Vrije vertaling : « Indien de vaststelling van de feiten en het onderzoek naar de geloofwaardigheid een noodzakelijke fase zijn in het onderzoek naar de nood voor bescherming, moet men vermijden dat deze fase de vraag zelf verbergt. Indien een twijfel bestaat omtrent de werkelijkheid van bepaalde feiten of de oprechtheid van de verzoeker, onthefft het

uiten van deze twijfel er niet van in fine de vraag te stellen naar het bestaan van een vrees om vervolgd te worden, dewelke voldoende kan vastgesteld worden, ondanks deze twijfel, door elementen van de zaak die overigens, voor zeker worden gehouden. » (RW, n°X dd. 2 oktober 2008). (...) Uw Raad heeft trouwens meerdere malen deze rechtsspraak toegepast en de mogelijkheid gehad naar dit principe te verwijzen om te besluiten tot de geloofwaardigheid van het relaas van de verzoekers en de bescherming te verlenen (zie ten titel van voorbeeld: RW, n° X dd. 23 juni 2009 ; RW, n° X dd. 20 november 2008, RW n° X dd. 19 mei 2009). Er werd eveneens reeds herhaaldelijk geoordeeld dat om te besluiten tot een nood aan bescherming de beoordeling van het objectieve risico moet primeren op de mogelijke lacunes of onduidelijkheden in de verklaringen van de asielaanvrager". Het verzoekschrift verwijst in dit verband ook naar artikel 4.5 van de Kwalificatierichtlijn 2004/83/EG en dat dit principe eveneens is vastgelegd in artikel 48/6 Vreemdelingenwet. "Er werd bovendien reeds geoordeeld in een arrest van 29/04/2009 (arrest n°X, zaak X) dat de essentiële vraag steeds de redenen van vrees tot vervolging of het ernstig risico daartoe in geval van terugkeer betrof, en niet de eventuele tegenstrijdigheden."

Met betrekking tot de ingeroepen vrees voert verzoeker een schending aan van "artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen".

Verzoeker verwijst naar een arrest van het Hof van Justitie van 7 november 2013 (C-199/12, C-200/12 en C-201/12 - X, Y, en Z v. Nederland), waarin onder meer gesteld wordt dat "[h]omoseksuelen worden geacht een bepaalde sociale groep te vormen in geval van het bestaan van strafrechtelijke bepalingen specifiek gericht tegen homoseksuelen". Het verzoekschrift stelt dat *in casu* er reeds kan worden vastgesteld dat Oeganda over strafrechtelijke bepalingen beschikt die specifiek tegen homoseksuelen gericht zijn en dat het strafwetboek bepaalt dat homoseksualiteit bestraft kan worden met een gevangenisstraf. Verzoeker nuanceert echter, "of het als een daad van vervolging wordt aanzien is afhankelijk van of men al dan niet daadwerkelijk de gevangenisstraffen oplegt in Oeganda", en legt verschillende rapporten neer waaruit blijkt dat deze straffen ook daadwerkelijk worden toegepast. Verzoeker legt eveneens stukken neer die getuigen van verschillende mensenrechtenschendingen op basis van seksuele geaardheid in Oeganda. Verzoeker stelt dan ook dat het overduidelijk is dat hij bij een verplichte terugkeer onnodig zou blootgesteld worden aan het risico op diverse mensenrechtenschendingen.

Verzoeker wijst op de verdeling van bewijslast (UNHCR, Handboek, Genève, 1992, § 196; UNHCR, *Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*, 16 december 1998, § 6.) en stelt dat "het de taak van de onderzoeker/asielautoriteit om mee te werken aan het vaststellen van de feiten. Zo kan hij het geheel van relevante feiten evalueren en gebruik maken van alle middelen waarover hij kan beschikken om de nodige bewijzen te verzamelen." In dit verband vestigt het verzoekschrift eveneens de aandacht op "artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van 13.12.2011, zgn. Kwalificatierichtlijn, bepaalt: «De lidstaten mogen van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.»". Hij verwijst ook naar de het "arrest van 22 november 2012 in de zaak C-277/11 stelde het Hof van Justitie dienaangaande zeer duidelijk dat een samenwerkingsplicht rust op de Lidstaat", alsook naar de rechtsspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die hiervan toepassing maakt. Verzoeker verwijt verweerder dat deze zich volledig vastpint op een strikte notie van bewijslast zonder enige voordeel van de twijfel.

Aangaande zijn politieke overtuiging, voert het verzoekschrift aan dat verzoeker beschouwd kan worden als politiek dissident. Het verzoekschrift herneemt dat verzoeker betrokken was bij de campagne voor de nieuwe presidentskandidaat Mbabazi en dat hij zich schaarde achter een petitie voor een inreisverbod in de EU voor president Museveni. Verzoeker verwijst naar krantenartikelen waaruit blijkt dat voorstanders van Mbabazi gearresteerd werden. Hij stelt dat Mbabazi in juli 2015 zelf ook werd gearresteerd. Ook de andere presidentskandidaat, Kizza Besigye, werd gearresteerd. Het verzoekschrift stelt dat "een rapport van Human Rights Watch geeft aan dit iedereen die kritiek uit ten aanzien van het regime van president MUSEVENI het risico loopt op een willekeurige aanhouding, opsluiting en zelfs foltering." Ook werden in september verschillende vrouwen aangehouden omdat zij een stil protest hielden tegen een grondwetswijziging die de leeftijd van de president zou naar boven brengen. Aldus is volgens het verzoekschrift duidelijk dat "verzoeker door zijn politieke overtuiging en bijbehorend activisme het risico loopt op willekeurige aanhouding, veroordeling en zelfs foltering".

Bovendien stelt het verzoekschrift dat verzoeker dient te worden beschouwd als *réfugié surplace* en verwijst hiervoor naar relevante rechtspraak. Volgens het verzoekschrift kan deze notie *in casu* volledig worden toegepast op de situatie van verzoeker. Er wordt gesteld dat verzoeker door zijn politieke activiteiten in België in direct conflict is gekomen met het huidige regime van *président Museveni*. Zo kreeg hij directe bedreigingen van de heer Bagenda, is verzoekers naam verschillende keren in de krantenartikelen met betrekking tot kritiek op het huidige regime gekomen, lokt zijn betrokkenheid in de strijd tegen mensenhandel wellicht negatieve reacties en is het aannemelijk dat verzoekers homoseksuele geaardheid inmiddels gekend is in Oeganda.

Tot slot stelt verzoeker dat hij aantoont dat hij een risico loopt in geval van terugkeer en dat hij zijn vrees aannemelijk maakt.

In hoofddorde wordt de toekenning van de vluchtelingenstatus gevraagd; in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker beweert vervolging te vrezen in Oeganda omwille van zijn biseksuele geaardheid. Verder verklaart verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst problemen te zullen ondervinden omwille zijn activisme tegen mensenhandel en tegen president Museveni.

2.4. Vooreerst kan met het CGVS worden vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn gehoor voor de Nederlandse asielinstanties op 5 maart 2015 verklaarde dat hij Oeganda verliet naar aanleiding van de arrestatie van het meisje waarmee hij van Oeganda naar Europa reisde. Verzoeker stelt dat zij gearresteerd en opgesloten werd omdat ze lesbisch was, maar dat verzoeker haar had vrij kunnen kopen. Omdat het meisje had nagelaten zich na twee weken opnieuw te melden, werd van verzoeker meer geld geëist. Verzoekers goede vriend die bij de politie werkt, ging praten met de mensen die geld van verzoeker eisten. Dit maakte het echter alleen maar erger en had tot gevolg dat verzoeker er nu van verdacht werd voor homoseksuelen op te komen, homoseksualiteit te promoten en zelf homoseksueel te

zijn, waarna hij op aanraden van deze vriend Kampala op legale wijze verliet op 21 januari 2015, samen met het meisje (rapport eerste gehoor IND van 5 maart 2015, p. 6, 8-9).

2.5. Het is aldus duidelijk dat verzoeker een geheel ander asielverhaal vertelt voor de Belgische asielinstanties. Zo geeft verzoeker aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij asiel aanvraagt omwille van zijn homoseksualiteit (vragenlijst CGVS van 27 augustus 2015 (hierna: vragenlijst CGVS), punt 4) en stelt hij, “*Wanneer ik het land verliet had ik geen problemen, ik was een zakenman. Toen ik in Europa was, is de informatie over dat ik een mannelijke partner had, openbaar gemaakt.*” (vragenlijst CGVS, punt 5). Verzoeker verklaarde dat deze informatie via Facebook en een artikel in de krant “*The Observer*” openbaar was gemaakt door de mensensmokkelaar D.K.M. (vragenlijst CGVS, punt 4). Bij de Nederlandse asielinstanties maakte verzoeker echter geen enkele melding van de problemen die verzoeker en E.N. in Europa met de mensensmokkelaars hadden ondervonden, noch van zijn biseksualiteit, noch zijn homoseksuele partner, noch het krantenartikel waarin hij geout werd. Dergelijke essentiële wijzigingen, die ertoe leiden dat verzoeker twee, op essentiële aspecten zelf onverzoenbare, asielversies vertelt, tasten de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas dan ook op fundamentele wijze aan.

2.6. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker, bij het afleggen van zijn verklaringen voor de Nederlandse asielinstanties, onder druk gezet werd door D.K.M. Deze zou verzoekers biseksualiteit onthullen in Kampala, zo verzoeker haar zou aangeven voor mensenhandel bij de Nederlandse autoriteiten. Uit de door verzoeker neergelegde krant *The Observer* blijkt dat het krantenartikel waarin verzoeker geout werd echter reeds in februari 2015 verschenen was, nog voor het gehoor bij de Nederlandse asielinstanties plaatsvond. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoeker zijn problemen met D.K.M. niet bij de Nederlandse asielinstanties ter sprake bracht, nu zij klaarblijkelijk geen drukingsmiddel over verzoeker bezat. Het verzoekschrift voert nog aan dat D.K.M. ook op sociale media voor verzoekers outing zou gezorgd hebben, doch betreft dit een louter blote bewering, die niet wordt ondersteund door enige objectieve elementen.

Verzoeker voert tevens aan hij later zelfs ten onrechte beschuldigd werd van de verkrachting van E.N., onder invloed van D.K.M. die op deze manier de aandacht van de politie op haar praktijken van mensenhandel wou afwenden. De door verzoeker bij het CGVS – en later nogmaals bij het verzoekschrift – neergelegde kennisgeving van de seponering van deze zaak toont echter geenszins aan dat verzoeker beschuldigd werd door verkrachting door toedoen van D.K.M., nu deze enkel vermeldt dat verzoeker niet (verder) vervolgd wordt omdat er onvoldoende wettig bewijs voorhanden is. Bovendien is niet overtuigend dat een beschuldiging van verkrachting -ook al wordt deze geseponeerd- in de weg zou staan van een onderzoek naar internationale mensensmokkel. Verzoeker blijft bij zijn beweringen.

Waar verzoeker nog aanvoert dat deze feiten omtrent D.K.M. duidelijk uiteengezet zijn in de door verzoeker bij het CGVS – en later nogmaals bij het verzoekschrift – neergelegde *cover note* gericht aan de Belgische politie, merkt de Raad op dat deze tekst werd opgesteld door verzoeker zelf, zodat deze niet dienstig kan worden ingeroepen om de door verzoeker aangehaalde feiten objectief te staven.

2.7. Aldus doen verzoekers uiteenlopende verklaringen doorheen de procedures die verzoeker in Nederland en vervolgens in België doorliep ernstig afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid en komen verzoekers in België voorgehouden biseksuele geaardheid, alsook zijn beweerde problemen met de smokkelaars van E.N., op de helling te staan.

2.8. Aangaande verzoekers voorgehouden biseksuele geaardheid, neemt de Raad aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is.

Indien de kandidaat-asielzoeker echter geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoeker minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknoping worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in haar land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele

geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoont.

2.9. Vooreerst dient te worden herhaald dat verzoeker in Nederland geen homoseksualiteit of biseksualiteit heeft verklaard terwijl dit kan verwacht worden te meer hij wel heeft gesproken over de lesbische geaardheid van E. en daarbij uitdrukkelijk stelde dat hij valselijk beschuldigd werd van homoseksueel te zijn. Verzoekers verklaringen aangaande de ontdekking en beleving van zijn seksualiteit kunnen niet overtuigen. Gevraagd hoe verzoeker zijn biseksuele geaardheid ontdekt had, antwoordde hij, *“De eerste ervaring, het was na een film, we dronken bier, het was een romantische film. B. had nooit een vriendin. Ik vroeg wat is uw probleem, ik zag hem nooit met een vriendin. Hij zei ik vind het geen zaak, ik ben niet geïnteresseerd. Hij was lager in de klas dan mij, ik had universiteit beëindigd en hij was nog in universiteit. Ik had al vriendinnen gehad, in school. We spraken met elkaar, het was vrijdag en zaterdag hij bleef. We gingen uit en we hebben gedronken. We deelden het bed, hij kwam dichterbij naar mij toe. Ik was verward, er is niets gebeurd door de verwarring. Hij zag me als iemand die hoger stond, hij was bang. Ik realiseerde dat er iets kon gebeuren, maar er gebeurde niets. Zaterdag er gebeurde niets, er was klein contact en ik kreeg harde pénis en ik voelde iets speciaal. Hij ging terug naar school en de volgende weekend we spraken erover. Dan we spraken erover, hij was geschokt. Ik wilde weten wat er gebeurde en hoe het ging. Hij vertelde dat hij kleine relatie met iemand had, iemand liet hem zo achter. Hij begon te voelen dat hij meer voelde voor mannen. Ik stelde me vragen wat er met mij dan gaande is. hij zei dat hij niet wist wat er met mij gaande was. dan we lieten het gesprek daarbij, we gingen uit en we kwamen terug en we hadden seks. Voor mij ik was geschokt, voor hem hij wist wat hij deed. Ik had geen vriendin, ik had een nood aan seks. Ik had al enkele maanden geen vriendin en seks gehad. Het ging voor mij om seks te hebben.”* (CGVS-verslag 1, p. 9-10). Het is aldus duidelijk dat verzoeker zijn voorgehouden biseksuele geaardheid reduceert tot het hebben van seksuele betrekkingen met een man, en dit omdat verzoeker reeds enkele maanden geen vriendin, noch seks had gehad. Aan verzoeker gevraagd waarom hij zich dan richtte tot een man, en niet tot een vrouw, antwoordde deze dat het *“niet gemakkelijk [is] om een meisje op te pikken, ik ben niet de man die aantrekkelijk is, meisjes houden niet van mannen met mijn lengte, ik had niet veel vertrouwen met meisjes, ik was niet rijk. Ik was een kleine man die campus had gedaan. De vriend kwam die close was en hij overweldigde me met wat er gebeurde, met mijn behoefte aan seks en we kregen een relatie.”* (CGVS-verslag 1, p. 10). Verzoeker herneemt dat hij moeite had om vrouwen te verleiden en uit behoefte aan seks overging tot seksuele betrekkingen en een relatie met B. Verzoekers verklaringen aangaande zijn beweerde ontdekking en beleving komen oppervlakkig en weinig doorleefd voor en tonen slechts aan dat verzoeker onaannemelijk onwetend is over wat de biseksuele geaardheid inhoudt. Bovendien is het niet aannemelijk dat verzoeker, in het licht van de strafbaarstelling en het heersende sociale stigma ten aanzien van homoseksualiteit in Oeganda, louter uit nood aan seks zou overgaan tot seks met een andere man.

2.10. Evenmin kan geloof gehecht worden aan verzoekers bewering een homoseksuele relatie met B. te hebben (gehad), nu hij strijdige verklaringen aflegde hieromtrent. Zo stelde verzoeker aanvankelijk dat zijn relatie met B. begon in 2005 nadat verzoeker reeds was afgestudeerd in 2003 (CGVS-verslag 1, p. 4, 6, 9, 10), terwijl verzoeker tijdens het tweede gehoor bij het CGVS stelde dat zijn relatie met B. startte toen verzoeker in het derde jaar aan de universiteit zat en deze van 2002 tot 2015 duurde (CGVS-verslag 2, p. 9). Ook wanneer verzoeker tijdens het tweede gehoor bij het CGVS uitweidt over de start van zijn relatie met B., komen zijn verklaringen verschillend en minder gedetailleerd voor dan deze uit het eerste gehoor bij het CGVS. Zo stelt verzoeker dat hij *“naar mijn plek [kwam] voor coaching, ik studeerde nog, dus kon enkel 's avonds coachen, er was eerst niets, maar de derde keer, we hadden een seksuele connectie, en... (...) We deelden een bed, ik startte ermee”* (CGVS-verslag 2, p. 12), wat niet strookt met zijn verklaringen uit het eerste gehoor zoals hierboven aangehaald.

Het argument dat verzoeker zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze tegenstrijdigheden. *In casu* en nog daargelaten dat verzoeker toelicht dat zijn relatie in 2002 startte en dat verzoeker zich wellicht door de stress had vergist en 2005 had gezegd, betreft de tegenstrijdigheid in essentie een geheel andere levensloop. Verzoeker had minstens eenduidig moeten kunnen toelichten of hij al aan de universiteit betrekkingen had met zijn vermeende partner, wat dan ook andere afspraken, andere mogelijke problemen meebracht, of als hij zijn partner pas in zijn latere leven toen hij zakenman was, leerde kennen. Waar het verzoekschrift stelt dat verzoeker verward is wat betreft zijn biseksuele, dan wel zijn homoseksuele geaardheid omdat hij deze lang heeft moeten onderdrukken, kan bezwaarlijk dergelijke uiteenlopende en onverzoenbare verklaringen verschonen.

2.11. Voorts stelt verzoeker tijdens het tweede gehoor dat hij nooit hoorde dat B. eerder relaties had. Even later geeft verzoeker aan dat hij weet dat B. eerder geen ervaringen had met mannen, en dat verzoeker niet zeker is wat vrouwen betreft. (CGVS-verslag 2, p. 12). Voorts verklaart verzoeker nog te denken dat het voor zowel zichzelf als voor B. een ontdekking van hun geaardheid was (CGVS-verslag 2, p. 13). Nochtans verklaarde verzoeker tijdens het eerste gehoor dat hij B. nooit eerder met een vrouw zag, dat B. aan verzoeker vertelde dat dit hem niet interesseerde, dat B. verzoeker over een eerdere relatie vertelde en merkte dat hij meer voelde voor mannen (CGVS-verslag 1, p. 9-10). Bovendien stelde verzoeker tijdens het eerste gehoor nog dat, wanneer verzoeker en B. voor de eerste keer seksuele betrekkingen hadden, verzoeker gechoqueerd was, maar B. wist wat hij deed (CGVS-verslag 1, p. 10).

2.12. Verzoekers verklaringen over de ontdekking en beleving van zijn geaardheid, zijn ervaringen en relatie met B. zijn aldus vaag, oppervlakkig en strijdig. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat verzoekers relatie met B., op waar gebeurde ervaringen berusten. Verzoekers onwetendheid en incoherente verklaringen klemmen te meer nu van een persoon die ontdekt dat hij biseksueel is in een uiterst homofobe omgeving als Oeganda (zie informatie administratief dossier) redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij genuanceerde en doorleefde verklaringen aflegt aangaande de bewustwording van zijn geaardheid en ervaringen binnen de context van dergelijke omgeving, *quod in casu non*. Verzoeker toont dan ook niet aan een biseksuele relatie in Uganda te hebben aangegaan.

2.13. Waar het verzoekschrift aanvoert dat eerdere relaties een moeilijk gespreksonderwerp is tussen huidige partners en dat hij minder in detail trad tijdens het tweede gehoor omdat hij deze informatie reeds gegeven had in het eerste gehoor, gaat verzoeker er echter aan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuancerings die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. Het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen in het verzoekschrift en louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies van het asielrelaas volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind. In het verzoekschrift wordt nog gesteld dat verzoekers relatie met B. zich voornamelijk beperkte tot het bespreken van voetbal, wat net de ongeloofwaardigheid van verzoekers relatie met B. bevestigt, nu het redelijk is te veronderstellen dat verzoekers dertien-jaardurende relatie met B. diepgaander is dan gesprekken over voetbal en seksuele betrekkingen.

2.14. Waar het verzoekschrift stelt dat verzoeker met gemak namen kan opnoemen van LGBT-activisten en -organisaties, waaruit verzoekers interesse in deze organisaties blijkt, dat hij bovendien actief betrokken is bij deze organisaties en dat zijn vergissing over de begindatum van de *Gay Pride* een klein detail is, dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker duidelijk stelde dat er nooit een *Gay Pride* werd georganiseerd in Oeganda voor 2015 en dat de *Gay Pride* in 2015 de eerste was in Oeganda (CGVS-verslag 2, p. 15). Van verzoeker, die zelf beweert dat hij alles volgde wat er gaande was aangaande LGBT (CGVS-verslag 1, p. 9), kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij ervan op de hoogte is dat de *Gay Pride* voor 2015 ook al werd georganiseerd in Kampala, temeer nu alles wat met LGBT te maken had hernieuwde aandacht kreeg in Oeganda na de introductie van de *Anti-Homosexuality Bill* in 2009 (zie informatie in het administratief dossier). Verzoekers verwijzing naar de rechtspraak van het Hof van Justitie, waarin gesteld wordt dat niet alle homo- of biseksuelen deelnemen aan of interesse hebben in de *Gay Pride*, is *in casu* niet dienstig. Immers de motivering gaat niet uit van een stereotype benadering, waarbij elke homoseksueel verondersteld wordt geïnteresseerd te zijn in de *Gay Pride*, doch is gebaseerd op verzoeker verklaringen dat hij alles opvolgt in verband met LGBT en op de hoogte was van de *Gay Pride* in 2015 en 2016, en anderzijds op de feitelijke vaststelling dat de *Gay Pride* sinds 2015 georganiseerd wordt en verzoeker niet wist dat deze sinds 2012 elk jaar in Kampala doorgaat, terwijl dit uitgebreid in de media aan bod kwam (informatie in het administratief dossier).

2.15. Voorts verklaarde verzoeker dat hij Val Kalende persoonlijk kende omdat hij met haar op de middelbare school had gezeten (in 1996). Verzoeker stelde dat zij toen "*outspoken, een activist*" was (CGVS-verslag 2, p. 11), wat Val Kalende zelf tegenspreekt en stelde dat zij pas in 2002 voor het eerst uit de kast kwam en later tegenover haar collega's bij het dagblad "*Daily Monitor*" (zie informatie in het administratief dossier). Waar het verzoekschrift nog tracht toe te lichten dat Val Kalende zich reeds in 1996 geout had tegenover verzoeker, alvorens ze zich outte naar de buitenwereld toe, strookt dit niet met verzoekers verklaringen dat Val op school reeds "*outspoken, een activist*" was en liet blijken dat zij geen interesse in mannen had (CGVS-verslag, p. 11-12), wat niet strookt met de informatie in het administratief dossier.

2.16. Uit voorgaande blijkt dan ook dat verzoeker zich bepaalde waar gebeurde feiten toe-eigent, doch zijn betrokkenheid kan niet blijken uit zijn verklaringen die op meerdere punten ook niet

overeenstemmen met de toegevoegde informatie. Uit voorgaande vaststellingen kan de Raad de beweerde biseksualiteit van verzoekers niet afleiden. De loutere bewering dat verzoeker een korte relatie aanging met twee personen in België (CGVS-verslag, p. 9-10) kan deze conclusie niet doen ombuigen, temeer nu verzoeker slechts vage en oppervlakkige verklaringen aflegt aangaande deze korte ontmoetingen (CGVS-verslag, p. 10).

2.17. Ook de door verzoeker bij het verzoekschrift neergelegde documenten van de organisatie “*Why me*”, van het “Instituut voor Tropische Geneeskunde” in Antwerpen, van het ILGA, alsook de groepsfoto, vormen geen bewijs voor verzoekers geaardheid. Het document dat betrekking heeft op “*Why me*” toont louter aan dat hij actief is voor een LGBT-vereniging. Dat iemand zich actief inzet voor een LGBT-organisatie brengt echter geenszins met zich mee dat deze persoon homo- of biseksueel zou zijn. Uit het document van het “Instituut voor Tropische Geneeskunde” kan niet worden afgeleid dat het debat waaraan verzoeker deelnam werd bijgewoond door deelnemers afkomstig uit landen waar homoseksualiteit verboden is, waardoor dit een blote bewering van verzoeker betreft, noch dat dit verzoeker in een negatief daglicht zou stellen.

Bovendien hebben deze documenten een gesolliciteerd karakter. Verzoeker heeft deze documenten aangevraagd in het kader van zijn asielaanvraag. Dergelijke stukken bevatten aldus onvoldoende garanties op het vlak van waarachtigheid. Hoe dan ook is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de verklaringen van de asielzoeker en van andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

2.18. Verder kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers bewering In Oeganda geout te zijn als biseksueel. De Raad herneemt dat de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen met D.M.K., de smokkelaar, op de helling kwam te staan door verzoekers uiteenlopende verklaringen doorheen de procedures voor de Nederlandse en later de Belgische asielinstanties. Bovendien blijkt dat D.M.K. onmogelijk op de hoogte kon zijn van verzoekers biseksuele geaardheid en activisme voor de LGBT-community, en hem dus ook niet kon outen, nu verzoeker verklaarde dat hij in Oeganda niet aan LGBT-activisme deed (CGVS-verslag 2, p. 15) en er evenmin geloof kan gehecht worden aan zijn relatie met B.. Dat verzoeker alles aan zijn bijzit E. vertelde is een loutere bewering nu verzoeker ook over E. strijdig is en in Nederland vertelde dat hij zakenman is en zijn lesbische partner E. uit Oeganda liet vluchten terwijl E. in België verzoekers bijzit zou zijn. Verzoekers verklaringen zijn geheel incoherent en strijdig zodat niet kan worden aangenomen dat D.M.K. of iemand anders geruchten over verzoeker verspreidde, laat staan op basis van wat E. over verzoeker wist.

2.19. Daarenboven betreft de door verzoeker neergelegde krant met het artikel waarin verzoeker beweerdelijk door D.M.K. wordt geout, dient worden opgemerkt dat de datum van de pagina waar het artikel gedrukt staat een andere datum vertoont dan de rest van de krant, wat de authenticiteit van de krant onderuithaalt. Met betrekking tot de Facebook-post van D.M.K., dient opgemerkt dat de voorgelegde documenten enkel een screenshot bevatten, waarin D.M.K. een brief publiceert die verzoeker naar zijn advocaat gestuurd had. In de brief stelt verzoeker louter Oeganda te hebben verlaten omwille van problemen met de Oegandese autoriteiten over homoseksueel gedrag en beschrijft hij verder voornamelijk de problemen die hij sinds zijn aankomst in Brussel ervaren heeft. De inhoud komt aldus niet overeen met verzoekers stelling deze brief over verzoekers relaties en “*voortdurende exposure voor gay rights campagnes*” (CGVS-verslag 2, p. 4), is dus helemaal geen correcte weergave van de inhoud ervan. Bovendien legt verzoeker enkel een screenshot neer, zonder de desbetreffende link, welke gemakkelijk gemanipuleerd kan worden. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn asielrelaas opbouwt naarmate de procedure verder loopt en hierbij stukken neerlegt die gefabriceerd of gesolliciteerd zijn.

Het door verzoeker bij het verzoekschrift neergelegde medisch attest van 11 juli 2016 bevestigt louter dat verzoeker aan hemorroiden lijdt, maar toont geenszins verzoekers beweerde seksuele geaardheid aan, noch bevat dit attest enige aanwijzing wat de oorzaak van deze aandoening zou zijn. Volgens het verzoekschrift is deze aandoening veel voorkomend bij homoseksuele en wordt dit in Oeganda gelinkt aan homoseksualiteit. Dit betreft echter een blote bewering die niet wordt gestaafd door objectieve elementen en bovendien kan verzoeker geen homoseksuele relatie in Oeganda aantonen en kan uit 2 beweerdelijke korte ontmoetingen in België evenmin een homoseksuele relatie blijken. Waar nog verwezen wordt naar het rapport van *Sexual Minorities Uganda* van 2016, dat stelt dat veel homoseksuelen worden uitgesloten van de nodige medische hulpverlening, betreft dit geen dienstig argument nu de Raad geen geloof hecht aan verzoekers beweerde biseksuele geaardheid, zoals reeds werd uiteengezet, en dit rapport aldus niet op de werkelijke situatie van verzoeker van toepassing is.

2.20. Aldus kan verzoekers outing als biseksueel in Oeganda niet worden aangenomen. Bovendien weerlegt de vaststelling dat Binoga Moses – zoals blijkt uit de door verzoeker neergelegde communicatie tussen hemzelf en Binoga in mei 2016 –, die voor de Oegandese overheid werkt en klaarblijkelijk volgt wat er over verzoeker op sociale media verschijnt, op een beleefde manier met verzoeker communiceert (en zelfs tekent met “*Warm regards*”), weliswaar hierbij uiting gevend aan zijn ongenoegen over de manier waarop verzoeker over hem spreekt, grotendeels verzoekers bewering dat iedereen, ook de regering, in Oeganda op de hoogte is van zijn situatie (dat hij biseksueel is en activist is voor mensenrechten en tegen de regering) en dat hij beschouwd wordt als een bedreiging die moet worden geëlimineerd (CGVS-verslag 1, p. 7, 12).

2.21. Daarnaast geeft verzoeker aan niet te kunnen terugkeren naar Oeganda omwille van zijn conflict met de mensensmokkelaars (CGVS-verslag 1, p.14). Hij stelt dat hij zich sinds de problemen met de smokkelaars van E. inzet voor de rechten van meisjes die verhandeld worden, dat hij allerlei beschuldigingen uitte en dat hij aldus voor de regering een bedreiging vormt die geëlimineerd dient te worden (CGVS-verslag 1, p. 5, 12). Verzoeker geeft aan dat hij de regering en meer dan 70 bedrijven beschuldigde van mensenhandel en dat hij de bewijzen heeft overgedragen aan EU-ambtenaren. Verzoeker stelde vervolgens bedreigende e-mails ontvangen te hebben van Sam Bagenda en Binoga Moses (CGVS-verslag 2, p. 6). Bovendien legt verzoeker ook een transcript neer van een audio-opname waarop Binoga Moses hem beweerdelijk bedreigt. Nog daargelaten dat EU-ambtenaren geen strafrechtelijke bevoegdheid hebben, vinden bovenstaande beweringen geen weerslag in de documenten die verzoeker voorlegde, nu hij geen enkel bewijs of aanwijzing kon leveren dat de betrokkenheid van de regering of de bedrijven bij mensenhandel aantoonde. Zo legt verzoeker e-mailcommunicatie voor die hij voerde met verschillende personen en instanties, over meisjes die het slachtoffer van mensenhandel waren, die verzoeker contacteerden en wiens gegevens en informatie verzoeker doorgaf aan verschillende personen. Verzoeker beperkt zich aldus tot blote beweringen dat hij de regering ervan beschuldigde betrokken te zijn bij mensenhandel en dat hij hiervan bewijzen heeft. Noch verzoekers verklaringen, noch de documenten die hij voorlegt kunnen aantonen dat verzoeker daadwerkelijk over belastende informatie zou beschikken die hem tot een doelwit van de Oegandese overheid zou maken. De neergelegde e-mail tussen Lydia Ditya van Interpol en Asan Kasingye toont enkel aan dat verzoeker zijn beweerde problemen met mensensmokkelaars reeds aan internationale autoriteiten heeft voorgelegd, doch toont dit geenszins aan dat verzoeker werkelijk problemen heeft ondervonden met mensensmokkelaars.

Ook de bij het verzoekschrift neergelegde Facebook-uitprinten over de problematiek van mensenhandel van 19 januari 2016 en 23 januari 2016 afkomstig van verzoekers Facebookprofiel kunnen de Raad niet anders doen besluiten. Verzoeker beslist namelijk zelf wie hij toegang verschaft tot zijn Facebookprofiel en dus eveneens tot de informatie die hij op dit profiel prijsgeeft. Bovendien komt de inhoud van deze posts grotendeels overeen met bovenvermelde e-mails, die evenmin enig bewijs leveren van de betrokkenheid van de regering of enige bedrijven bij mensenhandel. Ook waar verzoeker verwijst naar het oprichten van de Facebookgroep, “*Faith Europe*”, bewijst hij noch van het oprichten, noch van het bestaan van deze groep. Aangaande het neergelegde e-mailverkeer tussen verzoeker en Binoga Moses kan worden geconcludeerd dat er geenszins sprake is van enige bedreigingen door Binoga Moses aan het adres van verzoeker, wel integendeel, nu uit deze conversatie enkel blijkt dat Binoga Moses verzoekers manier van werken betreurt, hem vraagt om zijn strijd tegen mensenhandel professioneler aan te pakken en begrip te hebben voor budgettaire en wettelijke beperkingen. Ook uit het transcript van de audio-opname, waarin verzoeker beweert met Binoga Moses te spreken, blijkt enkel dat deze persoon, die zich overigens niet identificeert, niet meer met verzoeker wil samenwerken omdat deze niet luistert. Opnieuw is er geen enkel sprake van enige bedreiging, noch toont dit aan dat verzoeker vervolging dient te vrezen door de autoriteiten in zijn land van herkomst. Wat betreft de door verzoeker neergelegde e-mail van Sam Bagenda betreft het slechts een blote bewering dat deze dreig-e-mail werkelijk van Sam Bagenda afkomstig is, nu het gemakkelijk is dergelijke e-mails te vervalsen, alsook dat Sam Bagenda de functie heeft die verzoeker beweert – een assistent van de dochter van president Museveni (CGVS-verslag 2, p. 6).

2.22. Verder verklaarde verzoeker bijgedragen heeft aan de campagne – hij ontwierp het logo en richtte de Facebookgroep “*Strictly Go Forward*” op (CGVS-verslag 1, p. 8) – van de nieuwe presidentskandidaat Mbazazi, doch kunnen echter geen documenten worden teruggevonden die verzoekers betrokkenheid met de campagne van Mbazazi aantonen. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker tijdens zijn eerste gehoor zijn gsm heeft getoond aan de *protection officer* om deze Facebookgroepen te onderzoeken, maar dat hier geen akte van genomen werd en dit bijgevolg niet werd aangegeven in het verhoor. Verzoeker legt echter geen enkel bewijs neer voor het bestaan

van deze Facebookgroep, noch van het logo dat verzoeker naar eigen zeggen ontworpen heeft voor deze campagne. Daarenboven kan verzoekers uitleg dat enkele personen die betrokken waren bij de campagne gearresteerd en gefolterd werden en hij daarom deze groep verwijderde, geenszins overtuigen, nu dit een louter blote bewering betreft die niet wordt aangetoond. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 27 september 2005, nr. 149.445; RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Het wordt niet voor akkoord ondertekend door de vreemdeling en maakt geen authentieke akte of proces-verbaal uit. Het staat verzoeker aldus vrij te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat hij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd. De afgevaardigde ambtenaar van het Commissariaat-generaal heeft er bovendien geen persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Verzoeker licht in het verzoekschrift niet concreet toe dewelke van zijn verklaringen niet werden genoteerd zoals hij ze heeft afgelegd, noch de concrete omstandigheden ervan. Verzoeker bewijst *in casu* niet het tegendeel.

2.23. Waar verzoeker nog wijst op activiteiten die hij vanuit België zou zijn gestart. Bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) geldt er een bijzondere bewijslast, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 96).

2.24. Voorop dient te worden vastgesteld dat verzoeker verklaarde dat hij geen problemen had in Uganda bij zijn vertrek uit het land, noch met mensenhandelaars of officiële instanties (CGVS d.d. 10/10/2016, p. 3, 4 en stuk 6 in groene map van het administratief dossier). Verzoeker was zakenman, gehuwd en vader van twee kinderen, hij had geen politieke activiteiten noch contacten met LGBTI groepen. Verzoeker verklaart thans wel politieke activiteiten te hebben ontplooid in België en verklaart gecontacteerd te zijn geworden door een groep activisten met de vraag een voorstel aan de Europese Unie voor te leggen, dat president Museveni verbiedt nog naar Europa te reizen omwille van mensenrechtenschendingen in Uganda (CGVS-verslag 2, p. 6). Hoewel verzoeker internetartikels neerlegde waaruit blijkt dat hij zich achter een petitie schaarde die vraagt om een inreisverbod voor de EU op te leggen aan de Oegandese president en zijn entourage, toont hij geen persoonlijk initiatief aan tot dit inreisverbod van de president. Evenmin kan blijken dat hij – vanuit België – bijdroeg aan de campagne van presidentskandidaat Mbabazi, die tot gevolg zou hebben dat hij in Oeganda als een ernstige bedreiging zou gezien worden voor het huidige regime of de fundamentele van het regime. Dit blijkt overigens ook nergens uit de veelvuldige communicatie met verschillende overheidsinstanties die verzoeker neerlegde, noch kan worden afgeleid dat verzoeker in de negatieve aandacht kwam te staan van zijn overheid.

2.25. Aangaande het door verzoeker neergelegde document van "*Uganda Diapsora Netherlands*" kan worden vastgesteld dat de opsteller van het document schrijft dat hijzelf gehackt is geweest en bedreigingen ontvangen heeft. Voorts wordt gesteld dat "*Seruga Titus could be going thru similar escapades*", waaruit blijkt dat de schrijver geenszins op de hoogte is van enige actuele en concrete bedreigingen in hoofde van verzoeker. Qua vorm is het opmerkelijk dat de hoofding van het document een fout bevat. Waar er staat "*Uganda diaspora Nederland*" heet de organisatie volgens hun Facebookgroep "*Uganda diaspora Nederland*". Bovendien betreft dit document slechts een fotokopie, waaraan de Raad geen geloof hecht aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knippen plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

2.26. De overige door verzoeker neergelegde documenten – een kopie van zijn paspoort en visum, zijn vliegticket, zijn deelname aan de vergadering van European Vending Association en bewijzen aangaande zijn bedrijf Bazaar Limited – zijn documenten die voornamelijk de identiteit, nationaliteit en reisweg van verzoeker bevestigen, alsook zijn hoedanigheid van zakenman, wat niet ter discussie staat. Deze documenten vermogen dan ook geen ander licht te werpen op de conclusie aangaande het asielrelaas van verzoeker.

De door verzoeker neergelegde documenten en alsook de stukken neergelegd ter terechtzitting kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.27. De Raad kan uit voorgaande besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht worden aan verzoekers voorgehouden biseksuele geaardheid, en derhalve ook niet aan zijn beweerde problemen die hiermee verband houden. Er kan evenmin geloof gehecht worden aan verzoekers voorgehouden problemen omwille van zijn activisme voor mensenrechten noch met zijn beweerde acties tegen de huidige regering.

2.28. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift verder tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.29. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.30. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.31. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.32. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.33. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.34. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien augustus tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK